

Πώς ο Σύλλας Τζουμέρκας «συνάντησε» τον Έζρα Πάουντ και τον Τενεσί Ουίλιαμς

shortstories.gr/short/pos-o-syllas-tzoumerkassynantise-ton-ezra-paount-kai-ton-tenesi-ouiliams

January 8, 2024



Κάποια πράγματα τα συναντά κανείς αν ξεκουραστεί. Κάποια άλλα αν εξουθενωθεί. Αν το σώμα δηλαδή και το πνεύμα και η φωνή φτάσουν στο όριό τους και το περάσουν.

Δυο φορές έχω αφοσιωθεί σε κάποιον συγγραφέα μέχρι σήμερα. Η μια ήταν παλιότερα στον Έζρα Πάουντ (Ezra Pound), όταν έκανα το ντοκιμαντέρ για το *Παρασκήνιο* γύρω στο 2004 (σ.σ. *Ezra Pound: Παράδεισο ήθελα να γράψω*).

Αποφάσισα να ταξιδέψω ολομόναχος με μια κάρτα Interrail καταχείμενο στην Ευρώπη του, όπως τη γνώρισε, με τα ποιήματά του στο σακίδιο, κάτι παλτό και μια βιντεοκάμερα Panasonic DV.

Βερολίνο, Βρυξέλλες, Παρίσι, ύπαιθρος της Γαλλίας γύρω γύρω, Γένοβα, Ραπάλο και τέλος Βενετία. Χωρίς λεφτά πια. Με ένα ψωμί και κάτι κόκα κόλες για κάποιες μέρες, για να τραβήξω το ταξίδι όσο το δυνατόν περισσότερο.

Εκεί στον τελευταίο σταθμό, στο νεκροταφείο-νησάκι της Βενετίας, ένα πρωινό με βαριά ομίχλη, πολύ πεινασμένος και εξαιρετικά πλέον εξουθενωμένος, έγινε κάτι σαν αποκάλυψη. Χωρίς εξήγηση το θάρρος του προσώπου έγινε δικό μου θάρρος και χωρίς να το καταλάβω,

πώς και τι, ξανακέρδισα κάτι μυστικό που πήγαινα να το χάσω και που έκτοτε θα το χρωστώ για πάντα σ' αυτόν τον εξαιρετικά προσφιλή μου νεκρό, ποιητή και εγκληματία.